

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/166/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722010399
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2722010399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 13.09.2023 pod sp. zn. SI-6T/82/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.05.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., D. XXXX/X

u k l a d á

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 24.11.2022 v čase o 16:30 hod. po ceste III. triedy číslo 1146 ulice Koreszkovej pri Fakultnej nemocnici AGEL v meste Skalica, viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, šedej tmavej metalízy, evidenčného čísla E., pričom sa pri jazde dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, následkom čoho vyšiel s vozidlom vpravo mimo cestu, kde narazil prednou časťou vozidla Škoda do dopravnej značky č. P7 „Križovatka s kruhovým objazdom“, ktorej vlastníkom je Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja a následne narazil prednou časťou vozidla Škoda do stromu, kedy po príchode hliadky polície bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetrovaniu vykonaným dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento

alkoholu v dychu a dychovou skúškou vykonanou elektronickým prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A410190 dňa 24.11.2022 v čase o 16:45 hod. mu bola nameraná hodnota 1,21 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu a opakovanou dychovou skúškou dňa 24.11.2022 v čase o 17:02 hod. mu bola nameraná hodnota 1,09 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 69-71 spisu.

Proti tomuto rozsudku ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor, a to vo vzťahu k výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré dodatočne odôvodnil samostatným písomným podaním.

V písomných dôvodoch odvolania po úvodnej rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku uviedol, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane mierny, nezohľadňujúci premisy ukladania trestov inkorporované do ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku

Má za to, že súd dôsledne nezohľadnil všetky okolnosti skutku. V prvom rade je potrebné poukázať na mieru ovplyvnenia obvineného v čase skutku, keď mu pri prvej dychovej skúške bola nameraná hodnota 1,21 mg na liter vydychovaného vzduchu, čo zodpovedá stupňu ťažkej opitosti. V prípade obvineného nešlo o zostatkový alkohol, ale svoju protiprávnu činnosť vykonával bezprostredne po konzumácii tvrdého alkoholu, a teda svoju protiprávnu (trestnú) činnosť vykonal v priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zákona). Obvinený sa s vozidlom pohyboval v centre mesta, vedľa nemocnice, a to v čase, kedy je možné očakávať zvýšený pohyb chodcov – v pracovný deň v čase o 16:30 hod., kedy množstvo ľudí akurát chodí z práce domov (v bezprostrednej blízkosti miesta nehody sa nachádzajú dvaja veľkí zamestnávateľia - nemocnica Skalica a spol. Grafobal), resp. pacienti chodia z návštevy nemocnice. Obvinený práve na takomto mieste nezvládol jazdu na motorovom vozidle, v dôsledku čoho narazil do stromu, a to práve na mieste zvýšeného pohybu chodcov -na chodníku vedľa nemocnice. Ak by obvineného „nezastavil“ strom, tak by svojim motorovým vozidlom prešiel práve na tento frekventovaný chodník, ktorý ako je vidieť na náčrtku na č. l. 17 sa nachádza hneď vedľa vstupu do nemocnice.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podmiennečný trest uložený A. B. nedostatočne zohľadňuje všetky vyššie okolnosti skutku, z ktorých vyplýva, že závažnosť jeho konania je zvýšená oproti typizovaným konaniam v iných prípadoch tangovaného trestného činu. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil siedmich priestupkov, pričom ich počet podľa jeho názoru vylučuje u obvineného aplikovanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku, nakoľko boli napadnutým rozsudkom porušené ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v čoho dôsledku je uložený trest neprimerane mierny a rozhodol vo veci sám rozsudkom s tým, že obžalovanému uloží za použitia §289 ods. 1, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trestnej premávke vo výmere 3 tri roky.

Obžalovaný k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajkyne uviedol, že s ním nesúhlasí a v celom rozsahu sa s ním nestotožňuje. Namietal, že úvahy prokurátora sú značne hypotetické, najmä pokiaľ ide o spôsobenie možného následku, čo nemôže byť podkladom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Ďalej uviedol, že doposiaľ nebol súdne trestaný, rozsudok berie s rešpektom a pokorou. Pre zadržanie vodičského oprávnenia prišiel o prácu v spoločnosti Autocentrum AAA auto, a.s., pričom doterajšie konanie je pre neho dostatočným ponaučením ľutuje ho, uvedomuje si jeho vážnosť, pôsobí na neho dostatočne preventívne. Nestotožňuje sa ani s názorom prokuratúry ohľadne absencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nakoľko drobné dopravné priestupky, ktoré doteraz spáchal, neboli takého charakteru (neviedol vozidlo pod vplyvom alkoholu), o aké ide v prejednávanej veci. Na záver poukázal na viaceré rozhodnutia tunajšieho krajského súdu, týkajúce sa obdobných prípadov s tým,

že považuje navrhovaný trest za neprimeraný a preto navrhol odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajkyne ako i prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala v podrobnostiach na písomné dôvody odvolania okresného prokurátora s návrhom na jeho vyhovenie.

Obžalovaný spolu s obhajkyňou navrhli s poukazom na svoje písomné vyjadrenie odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a tak zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné len čiastočne.

Preskúmajúc zákonnosť výroku o treste sa krajský súd stotožnil s argumentáciou okresného prokurátora uvedenou v jeho odvolaní len v tej časti, že okresný súd obžalovanému pri ukladaní trestu nesprávne aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo výroku rozhodnutia správne konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l) Tr. zák.), nad priťažujúcimi (ktoré nezistil v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. žiadne), keď zároveň poukázal na ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, avšak nesprávne aplikoval v danom prípade i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona za konštatácie, že „ ... pred spáchaním trestného činu viedol obžalovaný riadny život a aj napriek tomu, že má zaznamenaných celkom sedem priestupkov, všetko sú drobné priestupky na úseku cestnej premávky za prekročenie rýchlosti, vyriešené v blokovom konaní, pričom vodičský preukaz má obžalovaný vydaný od 25.11.2010, teda takmer za 13 rokov je uvedené ešte akceptovateľné ...“

V danej súvislosti je potrebné uviesť, že za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona možno považovať to, že páchatel pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom pod týmto pojmom rozumieme nielen to, že pred spáchaním trestného činu nebol dosiaľ súdne trestaný, ale aj to, že sa napr. riadne staral o rodinu, dodržiaval základné normy občianskeho spolunažívania, plnil si svoje povinnosti v práci, nedopúšťal sa priestupkov a trestných činov. Preto nestačí pre použitie tejto poľahčujúcej okolnosti len tá skutočnosť, že páchatel dosiaľ nebol súdne trestaný.

V danom prípade je s poukazom na spáchané priestupky (najmä z rokov 2020-2022) preukázateľné, že obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku bol už v minulosti mnohokrát sankcionovaný za priestupky v cestnej doprave, a to najmä vo vzťahu k porušovaniu resp. k prekročeniu maximálnej povolenej rýchlosti, čo nemožno považovať aj s poukazom na momentálne stíhanú trestnú činnosť za skutky, ktoré by sa charakterom vymykali z rámca posudzovaného prípadu, nakoľko tak prekročovanie povolenej rýchlosti ako i jazda pod vplyvom alkoholu máva v opakovaných prípadoch často fatálne až nenapraviteľné následky.

Na základe uvedeného ako i zo skutočností popísaných okresným súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia preto nemožno ani podľa názoru krajského súdu v zhode s názorom prokurátora vyvodiť vo vzťahu k prejednávanej veci vedenie riadneho života obžalovaného v takej dostatočnej a významnej miere, ktorá by odôvodňovala priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Pokiaľ však ide o prokurátorom namietanú primeranosť trestu, odvolací súd má za potrebné v tejto súvislosti v prvom rade uviesť, že za neprimeraný možno považovať len taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zjavnom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Trestného zákona.

V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uloženie podmieneného trestu za neprimerané, nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu veľmi starostlivo prihliadal ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho súčasné pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým výrokom o podmienenom treste, stotožnil aj súd druhého stupňa, považujúc ho rovnako ako súd prvého stupňa na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a v evidencii priestupkov má zaznamenaný, ako je vyššie uvedené 7 dopravných priestupkov, ktoré sa však netýkajú požívania alkoholu v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Odvolací súd na danom mieste zdôrazňuje, že cieľom trestného konanie nie je akýsi „revanš“ – odplata za spáchaný skutok, ale predovšetkým náprava páchatela a jeho stimulovanie k riadnemu životu. Trest ako trestnoprávna sankcia nastupuje vždy ako následok porušenia základných práv

a právom chránených záujmov. Pokiaľ Trestný zákon pri jednotlivých taxatívne vymenovaných trestných činoch oprávňuje súdu uložiť trest odňatia slobody ako najzávažnejší zásah do osobnej slobody, nemožno tak ale paušálne pristupovať v každom jednom prípade. Išlo by o príliš formalistický výklad zákonných ustanovení, v dôsledku čoho by potom stratilo opodstatnenie ustanovenie vyššie citovaného § 34 Trestného zákona, v zmysle ktorého sú súdy pri ukladaní trestov povinné prihliadať na všetky okolnosti daného prípadu vo vzájomnom súhrne. Optimálna miera represie totižto závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu, pričom nielen príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale demoralizuje.

Odvolačný súd ďalej poukazuje aj na to, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti môže trest nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožní dopustiť sa určitého konania uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou hrozby trestu za určité konanie, obavou z jeho uloženia a následného výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti ako v danom prípade). Práve toto „nepriame pôsobenie“ má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR v sp. zn. 6To/8/2013 z 25.09.2014).

Odvolačný súd má za to, že v tomto prípade by záujem na uložení výlučne nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému neúmerne prevyšoval následku. V konečnom dôsledku bude iba na konaní samotného obžalovaného, či počas výkonu podmiennečného trestu, zmení svoje správanie a postoj k životu tým, že sa vyhne akémukoľvek protiprávnemu konaniu, alebo bude nutné rozhodnúť o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadiť výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd konštatuje, že uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu spolu s uloženým trestom zákazu činnosti je trestom zákonným, odôvodneným a primeraným a zároveň spôsobilým naplniť účel trestu a výchovne pôsobiť na obžalovaného, a to bez toho, aby predstavoval neprimeranú represiu, ktorá by zasiahla do vedeného života obžalovaným.

Celkom na záver má odvolací súd k námietkam prokurátora za potrebné uviesť, že je pravdou, a s týmto sa stotožňuje aj odvolací súd, že konanie obžalovaného na danom mieste a čase mohlo mať fatálne následky. V prípade už spáchaného (tohto ohrozovacieho) trestného činu, však trest nemôže byť braný len ako obranná reakcia, ale skôr by mal odrážať autoritu zákona a na tomto základe odvrátiť trestnú činnosť hroziacu v budúcnosti. Nemôže však ísť o obeť páchatel'a pre poučenie ostatných občanov (tzv. exemplárny trest). Ide predovšetkým o potrebu pôsobiť na páchatel'a, aby svoj protiprávny čin už v budúcnosti nezopakoval. Takýmto spôsobom by mala fungovať predstava znovuodsúdenia páchatel'a, ktorá by mala byť pre neho natoľko odpudzujúca, že sa trestnej činnosti radšej opakovane nedopustí. Je nespochybniteľné, že nepodmienečný trest odňatia slobody má určitý odstrašujúci efekt a k jeho ukladaní dochádza pravidelne, ale na druhej strane má byť ukladaný za najzávažnejšie trestné činy, ktorých sa páchatelia dopúšťajú. S jeho výnimočnosťou súvisí to, že je všeobecne považovaný za ultima ratio, teda krajný prostriedok, čím sa prezentuje jeho postavenie ako trestu najprísnejšieho, za ktorý ho považuje trestnoprávna náuka.

Dôvodom je najrozsiahlejší a najintenzívnejší zásah do ľudských práv a slobôd. Trest odňatia slobody v nepodmienečnej forme totiž neobmedzuje len slobodu voľného pohybu osoby, ale obmedzuje aj iné ľudské práva a slobody, napríklad nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, obmedzenie jeho rodinného, pracovného života, prerušenie citových väzieb, priateľských vzťahov a podobne. Toto jeho postavenie sa odráža aj v ustanovení § 49 Tr. zákonníka. Podľa neho súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Inštitút podmiennečného odloženia výkonu trestu predstavuje isté zmiernenie prísnosti ukladanej sankcie a je jednou z alternatív k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. V rámci tohto inštitútu je možné uplatniť sudcovskú individualizáciu trestu. Výkon uloženého trestu odňatia slobody bude odložený s uložením primeranej skúšobnej doby v prípade, že bude mať súd za to, že nie je nevyhnutné pôsobiť na páchatel'a nepodmienečným trestom a že jeho nápravu, resp. účel trestu ako taký možno dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami.

Až po prihliadnutí k celkovému osobnému profilu súdenej osoby je možné urobiť jednoznačný záver, že žiadny z miernejších a menej intenzívnejších trestných postihov nepostačuje k tomu, aby páchatel' do budúcnosti, teda bez vplyvu represívneho trestu spojením s obmedzením jeho práv v podmienkach

výkonu trestu, riadny život viedol. Nevyhnutné však je, aby v prípadoch, ktoré spĺňajú podmienky tohto ustanovenia, súd vždy obligatórne zvážil uloženie miernejšieho typu trestu, resp. alternatívneho trestu. V zmysle všeobecných pravidiel ukladania trestov je potrebná zvýrazniť, že nepodmienečný trest odňatia slobody má byť ukladaný iba v tých prípadoch, keď inými miernejšími druhmi trestov, ktoré nie sú spojené s odňatím osobnej slobody, by nebolo možné dosiahnuť účelu trestu (vedenie riadneho života), alebo v prípadoch typovo najzávažnejších trestných činov, u ktorých je trest odňatia slobody v zásade jedinou možnou sankciou. Uloženie podmienečného trestu tak vyjadruje subsidiárnu povahu nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože ten by mal byť predovšetkým trestom, ako už bolo vyššie uvedené, mimoriadnym. Zároveň by malo pri jeho uložení ísť o pomocnú úlohu trestnej represie, ktoré taktiež zakotvujú zásadu, že tam, kde postačuje uloženie sankcie pre páchatel'a menej postihujúcej, nesmie byť uložená trestná sankcia pre páchatel'a citeľnejšia. To znamená, že prostriedok najciteľnejšej trestnej represie ultima ratio v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody musí byť ukladaný až tam, kde je vylúčené uloženie iného druhu trestu, či už alternatívneho alebo výchovného. V neposlednom rade by mal súd prihliadať pri ukladaní trestu k účinkom a dôsledkom, ktoré by uložený trest mohol mať pre budúci život páchatel'a. Ide o predpoveď toho, ako bude pôsobiť trest na páchatel'a, či už v rámci jeho druhu alebo dĺžky. Zaraďujeme tu v rámci nepodmienečného trestu odňatia slobody napríklad spôsobenie ujmy vo forme prerušenia pracovných aktivít a vzťahov, narušenie kladných sociálnych väzieb s pôvodným prostredím páchatel'a, teda s rodinou, priateľmi a známymi a jeho vytrhnutie z bežného života v spoločnosti.

Úplne na záver je potrebné k sťažnostným námietkam prokurátora napokon uviesť, že nie je možné odhliadnuť od skutočnosti, že trest odňatia slobody môže u prvotrestaného jedinca bez poskytnutej šance napraviť svoje pochybenie „len“ výkonom alternatívneho druhu trestu spôsobiť sociálnu narušenosť a tiež iné negatívne dôsledky na jeho budúci život z dôvodu, že bol vyradený z normálneho života, čím stratil nielen osobnú slobodu, ale aj vlastnú autonómiu, intímne vzťahy a materiálne i nemateriálne statky, čím by bol jeho návrat do spoločnosti omnoho náročnejší ako pre páchatel'ov, ktorým bola v prípade prvého odsúdenia poskytnutá šanca podmienečným trestom preukázať, že sa polepšil a že išlo skutočne len o náhodilé a mimoriadne ojedinelé ľudské zlyhanie.

Je síce preukázané, že obžalovaný sa dopustil tohto ohrozovacieho trestného činu pod značným vplyvom alkoholu, no aj odvolací súd má obdobne ako súd prvého stupňa za to, že bolo možné výkon trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov (dĺžku ktorého aj napriek absencii jednej pôvodne priznanej poľahčujúcej okolnosti odvolací súd považuje za dostatočný a primeraný) podmienečne odložiť na 2 roky.

Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, správne mu okresný súd uložil aj náležitý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke (podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) na 3 roky (čo v konečnom dôsledku prokurátor ani nenamietal). Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred obžalovaným ako páchatel'om tohto druhu trestnej činnosti, pričom takto uložený trest zákazu činnosti zabezpečuje i dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu rovnako aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest potom zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Výmera tohto trestu musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti už naisto vyhol obdobnej trestnej činnosti, ako v teraz súdenom prípade, v opačnom prípade by už bol súdom nepochybne postihnutý prísnejšie.

Na základe takto rozvedených úvah potom krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.